

„Nowa Reforma“ wychodzi dwa razy dziennie.

Numer poranny wychodzi codziennie z wyjątkiem poniedziałków i dni świątecznych, numer popołudniowy codziennie z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.

Prenumerata wynosi:

Table with 4 columns: W miejscach, W Austro-Węgzech, W Państwie Niemieckim, W innych państwach. Rows show quarterly, half-yearly, and monthly rates.

Adres Redakcji i Administracji: Kraków, ulica Jagiellońska 10. Telefon Redakcji i Administracji Nr 41.

W Łwowie sprzedaje numerów po 12 hl. w Biurze dzienników A. Olszowskiego, ulica Kilińskiego 2 i w Biurze Płonna, ulica Karola Ludwika 9.

Cena numeru 10 hal., z przesyłką pocztową 12 hal.

NOWA

REFORMA

NUMER POPOŁUDNIOWY.

Prenumeratę przyjmują:

zamiejscową; Administracja „Nowej Reformy“ i wszystkie urzędy pocztowe; miejscową; Administracja „Nowej Reformy“... Główna trafikarna w Ryńku... Agencja J. Hoppa...

Zamiejscową prenumeratę i ogłoszenia (inseraty) przyjmują: We Lwowie Barz dzienników... W Jarosławiu A. Amster... W Paryżu Société Mutuelle de Publicité A. Loreite...

Ogłoszenia (inseraty) przyjmują Administracja „Nowej Reformy“ za wpłatą od miejsca wiersza drobne pismem (petit) za pierwszy raz 20 h... Nadawane po 60 h. od wiersza... Głosy publiczne po 2 kor. od wiersza...

Polityka zagraniczna Włoch.

W parlamencie włoskim podczas dyskusji nad budżetem ministerstwa spraw zagranicznych, wygłosił minister tego resortu Marchese di San Giuliano swoje exposé o polityce zagranicznej państwa.

San Giuliano zaczął od stwierdzenia faktu, że najlepszą gwarancją pokoju, którego Włochy potrzebują na równi z innymi państwami dla celów swej konsolidacji i wzmocnienia wewnętrznej, jest nietylko oficjalne przyznanie, nietylko oficjalne deklaracje osób kompetentnych, ale przede wszystkim wzajemne zaufanie państw, oparte na przekonaniu jednego o pokojowych zamiarach drugiego.

San Giuliano zaczął od stwierdzenia faktu, że najlepszą gwarancją pokoju, którego Włochy potrzebują na równi z innymi państwami dla celów swej konsolidacji i wzmocnienia wewnętrznej, jest nietylko oficjalne przyznanie, nietylko oficjalne deklaracje osób kompetentnych, ale przede wszystkim wzajemne zaufanie państw, oparte na przekonaniu jednego o pokojowych zamiarach drugiego.

San Giuliano zaczął od stwierdzenia faktu, że najlepszą gwarancją pokoju, którego Włochy potrzebują na równi z innymi państwami dla celów swej konsolidacji i wzmocnienia wewnętrznej, jest nietylko oficjalne przyznanie, nietylko oficjalne deklaracje osób kompetentnych, ale przede wszystkim wzajemne zaufanie państw, oparte na przekonaniu jednego o pokojowych zamiarach drugiego.

San Giuliano zaczął od stwierdzenia faktu, że najlepszą gwarancją pokoju, którego Włochy potrzebują na równi z innymi państwami dla celów swej konsolidacji i wzmocnienia wewnętrznej, jest nietylko oficjalne przyznanie, nietylko oficjalne deklaracje osób kompetentnych, ale przede wszystkim wzajemne zaufanie państw, oparte na przekonaniu jednego o pokojowych zamiarach drugiego.

San Giuliano zaczął od stwierdzenia faktu, że najlepszą gwarancją pokoju, którego Włochy potrzebują na równi z innymi państwami dla celów swej konsolidacji i wzmocnienia wewnętrznej, jest nietylko oficjalne przyznanie, nietylko oficjalne deklaracje osób kompetentnych, ale przede wszystkim wzajemne zaufanie państw, oparte na przekonaniu jednego o pokojowych zamiarach drugiego.

San Giuliano zaczął od stwierdzenia faktu, że najlepszą gwarancją pokoju, którego Włochy potrzebują na równi z innymi państwami dla celów swej konsolidacji i wzmocnienia wewnętrznej, jest nietylko oficjalne przyznanie, nietylko oficjalne deklaracje osób kompetentnych, ale przede wszystkim wzajemne zaufanie państw, oparte na przekonaniu jednego o pokojowych zamiarach drugiego.

San Giuliano zaczął od stwierdzenia faktu, że najlepszą gwarancją pokoju, którego Włochy potrzebują na równi z innymi państwami dla celów swej konsolidacji i wzmocnienia wewnętrznej, jest nietylko oficjalne przyznanie, nietylko oficjalne deklaracje osób kompetentnych, ale przede wszystkim wzajemne zaufanie państw, oparte na przekonaniu jednego o pokojowych zamiarach drugiego.

San Giuliano zaczął od stwierdzenia faktu, że najlepszą gwarancją pokoju, którego Włochy potrzebują na równi z innymi państwami dla celów swej konsolidacji i wzmocnienia wewnętrznej, jest nietylko oficjalne przyznanie, nietylko oficjalne deklaracje osób kompetentnych, ale przede wszystkim wzajemne zaufanie państw, oparte na przekonaniu jednego o pokojowych zamiarach drugiego.

San Giuliano zaczął od stwierdzenia faktu, że najlepszą gwarancją pokoju, którego Włochy potrzebują na równi z innymi państwami dla celów swej konsolidacji i wzmocnienia wewnętrznej, jest nietylko oficjalne przyznanie, nietylko oficjalne deklaracje osób kompetentnych, ale przede wszystkim wzajemne zaufanie państw, oparte na przekonaniu jednego o pokojowych zamiarach drugiego.

San Giuliano zaczął od stwierdzenia faktu, że najlepszą gwarancją pokoju, którego Włochy potrzebują na równi z innymi państwami dla celów swej konsolidacji i wzmocnienia wewnętrznej, jest nietylko oficjalne przyznanie, nietylko oficjalne deklaracje osób kompetentnych, ale przede wszystkim wzajemne zaufanie państw, oparte na przekonaniu jednego o pokojowych zamiarach drugiego.

San Giuliano zaczął od stwierdzenia faktu, że najlepszą gwarancją pokoju, którego Włochy potrzebują na równi z innymi państwami dla celów swej konsolidacji i wzmocnienia wewnętrznej, jest nietylko oficjalne przyznanie, nietylko oficjalne deklaracje osób kompetentnych, ale przede wszystkim wzajemne zaufanie państw, oparte na przekonaniu jednego o pokojowych zamiarach drugiego.

San Giuliano zaczął od stwierdzenia faktu, że najlepszą gwarancją pokoju, którego Włochy potrzebują na równi z innymi państwami dla celów swej konsolidacji i wzmocnienia wewnętrznej, jest nietylko oficjalne przyznanie, nietylko oficjalne deklaracje osób kompetentnych, ale przede wszystkim wzajemne zaufanie państw, oparte na przekonaniu jednego o pokojowych zamiarach drugiego.

San Giuliano zaczął od stwierdzenia faktu, że najlepszą gwarancją pokoju, którego Włochy potrzebują na równi z innymi państwami dla celów swej konsolidacji i wzmocnienia wewnętrznej, jest nietylko oficjalne przyznanie, nietylko oficjalne deklaracje osób kompetentnych, ale przede wszystkim wzajemne zaufanie państw, oparte na przekonaniu jednego o pokojowych zamiarach drugiego.

San Giuliano zaczął od stwierdzenia faktu, że najlepszą gwarancją pokoju, którego Włochy potrzebują na równi z innymi państwami dla celów swej konsolidacji i wzmocnienia wewnętrznej, jest nietylko oficjalne przyznanie, nietylko oficjalne deklaracje osób kompetentnych, ale przede wszystkim wzajemne zaufanie państw, oparte na przekonaniu jednego o pokojowych zamiarach drugiego.

San Giuliano zaczął od stwierdzenia faktu, że najlepszą gwarancją pokoju, którego Włochy potrzebują na równi z innymi państwami dla celów swej konsolidacji i wzmocnienia wewnętrznej, jest nietylko oficjalne przyznanie, nietylko oficjalne deklaracje osób kompetentnych, ale przede wszystkim wzajemne zaufanie państw, oparte na przekonaniu jednego o pokojowych zamiarach drugiego.

San Giuliano zaczął od stwierdzenia faktu, że najlepszą gwarancją pokoju, którego Włochy potrzebują na równi z innymi państwami dla celów swej konsolidacji i wzmocnienia wewnętrznej, jest nietylko oficjalne przyznanie, nietylko oficjalne deklaracje osób kompetentnych, ale przede wszystkim wzajemne zaufanie państw, oparte na przekonaniu jednego o pokojowych zamiarach drugiego.

San Giuliano zaczął od stwierdzenia faktu, że najlepszą gwarancją pokoju, którego Włochy potrzebują na równi z innymi państwami dla celów swej konsolidacji i wzmocnienia wewnętrznej, jest nietylko oficjalne przyznanie, nietylko oficjalne deklaracje osób kompetentnych, ale przede wszystkim wzajemne zaufanie państw, oparte na przekonaniu jednego o pokojowych zamiarach drugiego.

San Giuliano zaczął od stwierdzenia faktu, że najlepszą gwarancją pokoju, którego Włochy potrzebują na równi z innymi państwami dla celów swej konsolidacji i wzmocnienia wewnętrznej, jest nietylko oficjalne przyznanie, nietylko oficjalne deklaracje osób kompetentnych, ale przede wszystkim wzajemne zaufanie państw, oparte na przekonaniu jednego o pokojowych zamiarach drugiego.

San Giuliano zaczął od stwierdzenia faktu, że najlepszą gwarancją pokoju, którego Włochy potrzebują na równi z innymi państwami dla celów swej konsolidacji i wzmocnienia wewnętrznej, jest nietylko oficjalne przyznanie, nietylko oficjalne deklaracje osób kompetentnych, ale przede wszystkim wzajemne zaufanie państw, oparte na przekonaniu jednego o pokojowych zamiarach drugiego.

Nowe zbrojenia.

(Tel. „N. Reformy“).

Berlin, 9 grudnia. Z Brukseli i Hagi donoszą, że w Belgii i Holandii panuje wielkie niezadowolenie z powodu wielkich zbrojeń, zwłaszcza w fortach, prowadzonych przez Holandję.

W Belgii i Holandji widzą w tem presję Niemiec, które chcą, aby Holandja była lepiej ufortyfikowaną na wypadek wojny angielsko-niemieckiej. Niemcy chętnie by w razie takiej wojny obsadzić Holandję.

Obrady Młodoczechów.

(Tel. „N. Ref.“)

Praga, 9 grudnia. Wczoraj odbyło się posiedzenie obszerniejszego wydziału stronnictwa młodoczeskiego. Obecnych było 171 uczestników.

Pos. Skarda mówił o zbliżającym się jubileuszu Kramarza. Pos. Forst zdawał sprawę z konferencji ugodowych podnosząc, że sukces polega na tem, iż po długim czasie obie strony zeszły się na konkretne obrady oraz że przywdzię wszystkim czeskich stronnictw postępowali solidarnie.

Dalej referował Forst o stanie sprawy rewizji statutu krajowego. Pos. Fiedler referował o reprezentacjach okręgowych, poczem dotknął także sprawy wyboru prezydium solidarnego klubu czeskiego w Wiedniu, stwierdzając, że wybór ten wśród członków partii nie wywołał żadnych różnic, szczególnie także między mową a pos. Kramarzem.

Pos. Fiedler referował nadto o kwestyi językowej a Celakowsky o szkołach mniejszości. Pos. Kramarz omawiał wybór prezydium wspólnego klubu czeskiego w Wiedniu, żaląc się, że stronnictwo młodoczeskie nie ma w prezydium takiego zastępstwa, jakiego mu się należało i jakiego sobie ono życzyło, oraz że po stopowaniu innych stronnictw brakło tej lojalności, której wymaga wspólna, skuteczna praca.

Mowa podniosła, że rząd powinien brać udział w mających się odbyć rokowaniach, tylko jako strona. Pos. Mastalka przyłączył się do wywodów Kramarza w sprawie wyboru prezydium wspólnego klubu czeskiego i podniósł konieczność uzupełnienia prezydium.

Pos. Adamek przemawia, życząc Kramarzo wi pomyślności. Pos. Tobolka wniósł wyrażenie zaufania Fiedlerowi, co przyjęto wśród oklasków. Przemawiał jeszcze raz Skarda, mówiąc o zbliżającym się jubileuszu Kramarza.

Wielki wezyr w parlamencie. (Telegramy „Nowej Reformy“).

Konstantynopol, 9 grudnia. Izba prowadziła dalszą debatę nad exposé. Przemawiał przez dwie godziny wielki wezyr, reagując na zarzuty opozycji, szczególnie zaprzeczając, jakoby rząd stał pod wpływem komitetu młodoturckiego.

Mowa wielkiego wezyra. Konstantynopol, 9 grudnia. Wielki wezyr zabrał powtórnie głos na wzorajszym posiedzeniu i wygłosił pięciogodzinną mowę, przedstawiając plany rządu na polu budowy kolei. Omawiał także działalność rządu we wszystkich kierunkach. Przedstawił on postępowanie rządu podczas rokowań o pożyczkę, podnosząc, że przyjął stosunek z Francją, trwał dalej, oraz że rząd angielski nie mieszał się wcale w kwestję pożyczki.

Wreszcie przedstawił wielki wezyr zasady tureckiej polityki zagranicznej, zbijając twierdzenia, jakoby ta polityka była przyjaźniejszą dla Bułgarii, a szorstką wobec Grecji. Wielki wezyr stwierdził poprawę w kwestyi Krety.

W sobotę przemawiać będą mowcy większości, poczem nastąpi głosowanie.

Podróż Stołypina do Syberji.

W sierpniu b. r. przedsięwziął prezydent gabinetu Stołypin w towarzystwie ministra rolnictwa Kriwoszeina podróż inspekcyjną po Syberji. Przebieg tej podróży zadziwił jej rezultaty, można poznać dopiero teraz zarówno z krytycznych głosów prasy opozycyjnej, jak z obszernego sprawozdania oficjalnego, które w objętości 170 stron druku „in folio“ w tych dniach właśnie przedłożono Dumie i Radzie państwa.

Okazuje się, że administracja syberyjska u tartym w Rosji zwyciężając postarła się o sprowadzenie całej „inspekcyj“ Stołypinowskiej do rządu zwyciężając komedią z wsiami Potiemkinowskimi. Już na kilka tygodni przed zapowiedzianym przybyciem Stołypina miejscowe czynownictwo poczyniło wszechstronne przygotowania na jego przyjęcie. Przygotowania te polegały przede wszystkim na tem, że usunięto wszystko, co mogłoby razić oczy wszechpojętego „meza opatrnościowego“, a na odwrot starano się pokazywać mu tylko to, coby mogło mu sprawić przyjemność.

Wszystkie dworce kolei syberyjskiej wymalowano i poddawano. Ulice, którym miał Stołypin przyjeżdżać świeżo wybrukowano. Wszędzie zapanowała niezwykła czystość i porządek. W Omsku i Czelabińsku publiczność dopuszczała na dworce tylko za specjalnymi biletami.

W Omsku tamtejszy instytut technologiczny, który Stołypin chciał zwiedzić, zamknięto w dniu jego przybycia, a studentom srowo zabroniono pojawiać się nawet w pobliżu samego gmachu. Wszystkie wyznaczone na ten dzień egzaminy zostały odwołane. Stołypin tedy mógł spokojnie w otoczeniu swej swity przejechać się po pustych salach instytutu.

Potężny minister, wydzierający się za przyjęcie, chętnie sypał obietnicami. Omskiemu przyrzekł dać akademii rolniczej i instytutu weterynaryj, w Omsku zaś, zwiedzając tamtejszy uniwersytet, obiecał stworzyć na nim aż trzy nowe fakultety: rolniczy, weterynaryjny i fizyczno-matematyczny. Wszystkie te obietnice pozostały naturalnie owemi „cacankami“ z przyszłością.

Jednym z głównych celów podróży Stołypina było zbadanie stosunków emigracji rosyjskiej na Syberji. W jaki sposób miejscowa administracja starała się dopomóc swemu szefowi w poznaniu tej trudnej, a tak bardzo ważnej sprawy, można powziąć wyobrażenie z następującego faktu: Na jednej ze stacji kolei syberyjskiej zebrała się, wbrew surowemu zakazowi administracji miejscowej, liczna grupa rosyjskich emigrantów, zaopatrzonych w rozmaite skargi i prośby, które chcieli oświadczyć promierowi. Śmiałości tych zebrało się tak wiele, a czasu do nadejścia ministerjalnego pociągu pozostawało tak mało, że gubernator miejscowy nie miał odwagi użyć wobec upartych chłopów siły swojej policyj. Obawiał się, że zechcą stawiać opór, i że Stołypin może wpaść właśnie na ciekawy moment bezpośredniego porozumiewania się podwładnych sobie czynowników z kolonistami rosyjskimi. Sytuacja wydawała się beznadziejną. Ale od czego dowcip i doświadczenie? Oto gubernator kazał chłopów pod jakimś pozorem zwać do poczekalni klasy trzeciej. A kiedy ci, nie przeczuwając nic złego, do poczekalni się zeszli, zamknięto wszystkie drzwi na klucz, obstawiono żandarmeriami i nie wypuszczono stamtąd nikogo, dopóki „wszechmoemy“ Stołypin nie pojechał dalej, w przekonaniu, że wszystko zastał we wzorowym porządku.

Tu wymienić należy nietylko żonę i dzieci wynajmującego lub posiadającego mieszkanie, lecz także dalszych krewnych, o ile należą do wspólnego gospodarstwa domowego, względnie mieszkaniowego, dalej dzieci wzięte na wychowanie, sługi, czeladników, terminatorów, uczniów, wreszcie przebywających właśnie w dniu liczenia w mieszkaniu gości z innych miejscowości, oraz wszelkiego rodzaju podnajmujących, nawet takich, którzy do tego mieszkania tylko na nocleg przybywają. Co do gości, wpisać należy naturalnie tylko tych, którzy wskutek nieobecności w swej gminie zamieszkania w dniu liczenia tam zapisani być nie będą. Przy wszystkich tych osobach należy zaznaczyć ich pięć — trzecie pytanie — i to przez zapisanie kreski w jednej z dwóch rubryk: meška lub zeiska.

Następne pytanie dotyczy wieku mieszkańców. Odpowiedź na nie ma być dana nie przez ogólnikowe określenie liczby lat każdej osobistości, lecz przez dokładne podanie roku, miesiąca i dnia jego urodzenia, co najmniej zaś, w razie, gdyby stwierdzić się nie da y, roku urodzenia. — Te dane mają być wyjęte z metryk, świadectw, książek służbwych, lub z innych urzędowych dokumentów. Co się tyczy mężczyzn, urodzonych między rokiem 1891 a 1900, a więc tych, którzy w najbliższym dziesięcioleciu wejdą w wiek poborowy, mają być do odpowiedzi na kartkach spisowych dołączone wyciągi lub wierztylny odpisy metryk. Jakkolwiek wyciągi te dotyczące władze mają wystawiać darmo i bez stempla, uważać należy żądanie, aby je dołączano, za zupełnie niepotrzebne utrudnienie spisu, który ma przecież służyć jedynie celom statystyki, a nie celom kontroli poborowych.

Przy następnym pytaniu, dotyczącym miejsca urodzenia, należy dokładnie wymienić nie tylko dotychczas gminę, ale także powiat oraz kraj, w którym jest położona.

Takiej samej ściśłości wymaga pytanie dalsze co do gminy przynależności każdego mieszkańca. U osób, których gmina przynależności nie jest znana, należy wpisać gminę, w której obecnie przebywają i tym spisem objęte zostały, lecz z dopiskiem: „na podstawie § 14 ustawy episoowej“. To jednakże dotyczy tylko obywateli austriackich. Osoby, z poza granic Austrii, nawet już z Węgier i Bośni, uważa się za t. zw. „obcych poddanych“.

Pytanie siódme dotyczy wyznania i obrządku każdej osoby, objętej spisem. Osoby, nie należące do żadnego wyznania, mają być zapisane jako bezwyznaniowe.

Dalsza rubryka zawiera pytanie co do stanu cywilnego, czyli rodzinnego wszystkich objętych spisem. Tu podać należy, czy dotychczas osoba jest stanu wolnego, czy też zamężna, owdowiała lub rozwiedziona, względnie żyjąca w separacji sądowej.

Jednym z najważniejszych jest pytanie następane, dotyczące języka towarzyskiego, czyli potocznego każdej osoby. Dlaczego nie powiedziano tu wyraźnie: „języka ojczystego“ jest znów jedną z zagadek politycznego biurokratyzmu austriackiego, tem bardziej, że odpowiedź na to pytanie ma rozstrzygnąć, do jakiej narodowości każda zapisana osoba sama się zalicza, lub słusznie zaliczona być powinna. W okolicach, w których się toczą spory narodowościowe, na wypełnienie tej rubryki najbaczniej uważać należy, ażeby nie popełniano nadużyć. Niejasnym jest także, dlaczego rząd odpowiedział na to pytanie domaga się jedynie od obywateli austriackich, a nie od obcych, zagranicznych. Czyż nie należało mu na tem, ażeby stwierdzić, ile np. Niemców z Rzeczy wolnościowej żyje, pracuje i dorabia się w Austrii, bez przeszkody ze strony państwa, bez utrudnień, podczas gdy polscy obywatele Austrii właśnie w Prusach i Niemczech na tak liczne narazenia są ograniczenia i szkany? Jesteśmy przekonani, że tych Niemców zagranicznych i w Galicji znalazłoby się mnóstwo. Lecz rządowi zależy widocznie na tem, ażeby tego rodzaju porównania utrudnić lub uniemożliwić zupełnie.

Następne pytanie ma wykazać, ile jeszcze jest w państwie analfabetów. Rozróżnia ona umiejących czytać i pisać, albo tylko czytać, i zupełnych analfabetów. Pierwsi zapisać się powinni w dotychczas rubryce kreską prostą, analfabeci kreską poziomą. Z osób, cierpiących na ułomności fizyczne, spis tegoroczny stwierdzić ma jedynie liczbę ociemniałych i głuchoniemych. Do pierwszych zapisywać się mają wszyscy, którzy nie są zdolni na odległość jednego metra policzyć palców w ręku.

Osm pytań następujących dotyczy kwestyj zawodowych i zarobkowych ludności. Nasamprzód każda już zarabiająca osoba zapisać powinna swój zawód główny, a więc: rolnictwo, specjalny rodzaj rolniczości, którym się trudni, handel, służbę państwową i t. d. Następnie należy oznaczyć, jakie stanowisko każda osoba zajmuje tu w swej gałęzi zarobkowania, samodzielnie czy pomocniczo; a wreszcie także swoje zajęcie poboczne, oraz ewentualnie porę roku, w której się tem pobocznem zajęciem zajmuje. Do tego dodać należy, czy dany zawód lub zarobkowanie uprawiano już przed trzema laty, czy też w tym czasie zarobkowania zaszła jaka zmiana. Jeżeli zmiana nie zaszła, zapisać należy: „jak obecnie“.

Przez wstawienie kreski w odpowiednią rubrykę ma być dana odpowiedź, czy zapisany jest właścicielem realności i jakiej: np. rolniczej, domu i t. p.

Dalsze pytania właściwego spisu ludności dotyczą kwestji chwilowej obecności, oraz

stałego pobytu w gminie. U osób stale obecnych należy podać, od którego roku w mieszkałą w danej gminie. U chwilowo obecnych tylko ich obecność w dniu 1 grudnia.

Korespondencya „Nowej Reformy“.

(Zjazd kierowników warsztatów szkolnych. — Uczestnicy Limanowskiego. — Wiec urzędników państwowych.)

Lwów, 8 grudnia. Dzisiaj rozpoczął tutaj obrady zjazd kierowników warsztatów studenckich Jordaniowskich. Biorą w zjeździe udział nauczyciele i kierownicy zakładów z kilkunastu miast Galicji. Wiec zagałił pos. Germana, poczem przemawiał prezydent Rady szkolnej krajowej Dembowsk i, który usprawiedliwił nieobecność namiestnika ważnymi zajęciami. Przemawiał następnie dyrektor Ligi przemysłowej Olszewski i prof. uniwersytetu Twardowski imieniem Towarzystwa nauczycieli szkół wyższych. Na zebraniu popołudniowym wygłoszono szereg referatów fachowych.

Dzisiaj o godz. 11 przed południem odbył się w sali Filharmonii uroczysty poranek ku czci Bolesława Limanowskiego. Salę przybrano oświetlono. Podium ozdobiono kwiatami i dywanami. Zagałił uroczystość pos. Hudec, poczem przemawiał pos. Hankiewicz i dr Aleksander Lisiewicz. Po tych przemówieniach publiczność powstała z miejsc i wród oklasków oddała hołd Limanowskiemu, który znajdował się w Łwowie. Limanowski wygłosił krótkie przemówienie, w którym dziękował za objawy czci i wskazał na ideały, którym służył przez całe życie.

Po odpisaniu pieśni przez chór techniki, nastąpiły przemówienia. Imieniem organizacji socjalistycznej przemawiał dr Wyrostek, imieniem kobiet postępowych Dulebianka, a następnie przedstawiciele: młodzieży postępowej, organizacji niepodległościowej, młodzieży żydowskiej, robotników, syonistów, „Ogniska“ kobiet, młodzieży wielkopolskiej, socjalnej demokracji z zaboju rosyjskiego i przedstawiciel „Kuryera Lwowskiego“, p. Zagórski.

Limanowskiego wprowadzono na podium, gdzie zajął miejsce w fotelu. Komitet wręczył mu kwiaty. Imieniem komitetu przemówił prezes redaktor Daniłowski. Nastąpiła deklaracja p. Siemaszkowej, gra na fortepianie p. Löwenhofowej, zaś artysta opery p. Ludwig odśpiewał kilka pieśni. Na zakończenie odśpiewano „Jeszcze Polska nie zginęła“ i „Czerwony Sztandar“.

Podobnie, jak w 19 miastach galicyjskich odbył się także we Lwowie dzisiaj wiec urzędników państwowych wszelkich kategorii w sprawie przyznania dodatku drożyznianego, oraz dodatku aktywalnego w wysokości pobieranej przez oficerów. Lwowskiemu wiecowi przewodniczył radca Pierożyński. Referaty wygłoszili dr Warski i Kostrzewski. Uchwalono rezolucję, wzywającą organizację urzędniczą, aby użyły wszelkich środków, celem uzyskania dodatku aktywalnego w wysokości pobieranej przez oficerów i polecono prezydium, aby udało się w tej mierze do rządu i starało się o poparcie postów.

Austriacki następca tronu w Berlinie. (Tel. „N. Ref.“ z 9 grudnia.) Berlin. Arcyksiążę Franciszek Ferdynand przybył tu wczoraj wraz ze swą obojętnością 5 po południu. Po powitaniu na dworcu przez starszego koniuszego cesarza Wilhelma i ambasadora austriackiego, udał się arcyksiążę do nowego pałacu pod Poczdamiem. Wieczorem odbyło się przyjęcie u pary cesarskiej w nowym pałacu, na które przybyli arcyks. Franciszek Ferdynand i Fryderyk.

Nowy skandal. (Tel. „N. Ref.“ z 9 grudnia.) Budapeszt. Sensacyjne wywołują tu sprawy radcy ministerjalnego w ministerstwie oświaty, Lippicha — który jest szefem oddziału dla sztuk pięknych w ministerstwie. Czynią mu zarzuty, że zmusza artystów, aby odstępowali mu po cenach lichwiarskich obrazy, albo wprost czynili mu z nich podarunki. Lippich oświadcza, że wniesie skargę przeciw tym artystom, którzy czynią mu takie zarzuty.

Dżuma w Mandżurji. (Tel. „N. Ref.“ z 9 grudnia.) Petersburg. Depesze prywatne z Mandżurji donoszą, że dżuma szerzy się tam z przerażającą szybkością i gwałtownością. W Mongolii zapadły na dżumę całe szczepy koczownicze. Wśród ludności powstała panika. W osadach i na drogach publicznych pełno nie pogrzebanych trupów. Liczba lekarzy w tych okęgach jest zupełnie niedostateczna do zwalczania tej epi

Spis ludności w Austrii.

II.

Liczne i różnorodne pytania na kartkach tegorocznego spisu ludności w Austrii dzielą się na trzy główne kategorie. Pierwsza z nich, najobszerniejsza, obejmuje pytania co do osób, druga pytania co do zwierząt użytkowych, a trzecia wreszcie ma stwierdzić liczbę domów i mieszkań. To rozszerzenie właściwego spisu ludności powiata należy z zadowoleniem; odpowiedzi na pytania co do zwierząt użytkowych i mieszkań dadzą nam ścisły pogląd na ich liczebny stosunek do ogółu mieszkańców i wyjaśnią niejedną kwestję dzisiejszej drożyzny, o którą rozbijają się rozmaite usiłowania sanacyjne i zaradcze.

W rubrykach, dotyczących osób, zajmuje pierwsze miejsce pytanie co do imienia i nazwiska każdego mieszkańca, a także co do jego stopnia i przydomku szlacheckiego. Te pytania nie wymagają już chyba bliższych objaśnień.

Drugie pytanie wymaga oznaczenia, jaki jest stosunek osób, zajmujących wspólne mieszkanie do głowy rodziny, względnie głowy mieszkańca.

demii. W Petersburgu powstała już obawa, że...

Kradzieże milionowe w Rosji.

Petersburg. Na stacy kolejowej Krasnojarsk w gubernii jenijskiej, wykryli rewizorzy z Petersburga kradzieże w składzie towarów na sumę półtora miliona rubli.

Kronika.

Kraków, 9 grudnia.

Komisje podatkowe. Jak nam komunikuje krajowa dyr. skarbu, z powodu utworzenia Wielkiego Krakowa utworzono okręg szacunkowy dla zwiększonego terytorium miasta Krakowa...

Wieczór trzech wieszczów. Staraniem uczniów gimnazjum V odbył się we środę w sali klubu pocztowego. Był to drugi publiczny występ tej najmłodszej uczelni humanitarnej.

Zgromadzenie demokratyczne. W poniedziałek dnia 12 grudnia b. r. (a nie w sobotę, jak pierwotnie ogłoszono) o godz. 6 wieczór w sali posiedzeń Rady miejskiej odbył się zebrański z następującym porządkiem dziennym: 1) Reforma wyborcza i sytuacja w Sejmie...

Wspomnienie. W poniedziałek o godz. 13 b. m. o godzinie 4 po południu w sali obrad Izby handlowej i przemysłowej. Na porządku dziennym: Sprawozdanie prezydium z czynności Izby za czas od ostatniego posiedzenia.

Wspomnienie. W poniedziałek o godz. 13 b. m. o godzinie 4 po południu w sali obrad Izby handlowej i przemysłowej. Na porządku dziennym: Sprawozdanie prezydium z czynności Izby za czas od ostatniego posiedzenia.

Wspomnienie. W poniedziałek o godz. 13 b. m. o godzinie 4 po południu w sali obrad Izby handlowej i przemysłowej. Na porządku dziennym: Sprawozdanie prezydium z czynności Izby za czas od ostatniego posiedzenia.

Wspomnienie. W poniedziałek o godz. 13 b. m. o godzinie 4 po południu w sali obrad Izby handlowej i przemysłowej. Na porządku dziennym: Sprawozdanie prezydium z czynności Izby za czas od ostatniego posiedzenia.

Wspomnienie. W poniedziałek o godz. 13 b. m. o godzinie 4 po południu w sali obrad Izby handlowej i przemysłowej. Na porządku dziennym: Sprawozdanie prezydium z czynności Izby za czas od ostatniego posiedzenia.

Wspomnienie. W poniedziałek o godz. 13 b. m. o godzinie 4 po południu w sali obrad Izby handlowej i przemysłowej. Na porządku dziennym: Sprawozdanie prezydium z czynności Izby za czas od ostatniego posiedzenia.

Wspomnienie. W poniedziałek o godz. 13 b. m. o godzinie 4 po południu w sali obrad Izby handlowej i przemysłowej. Na porządku dziennym: Sprawozdanie prezydium z czynności Izby za czas od ostatniego posiedzenia.

Wspomnienie. W poniedziałek o godz. 13 b. m. o godzinie 4 po południu w sali obrad Izby handlowej i przemysłowej. Na porządku dziennym: Sprawozdanie prezydium z czynności Izby za czas od ostatniego posiedzenia.

Wspomnienie. W poniedziałek o godz. 13 b. m. o godzinie 4 po południu w sali obrad Izby handlowej i przemysłowej. Na porządku dziennym: Sprawozdanie prezydium z czynności Izby za czas od ostatniego posiedzenia.

Wspomnienie. W poniedziałek o godz. 13 b. m. o godzinie 4 po południu w sali obrad Izby handlowej i przemysłowej. Na porządku dziennym: Sprawozdanie prezydium z czynności Izby za czas od ostatniego posiedzenia.

Wspomnienie. W poniedziałek o godz. 13 b. m. o godzinie 4 po południu w sali obrad Izby handlowej i przemysłowej. Na porządku dziennym: Sprawozdanie prezydium z czynności Izby za czas od ostatniego posiedzenia.

W bibliotece wypożyczono 3518 tomów 3032 osobom. Wieczór klasyczny. W komunikacie o wieczorze klasycznym, umieszczonym w jednym z ostatnich numerów, zaszła pomyłka co do ceny biletów na VIII. wieczór klasyczny.

W „Ognisku” stow. drukarzy i litografów w niedzielę 11 b. m. odbędzie się przedstawienie amatorskie dla członków i ich rodzin („Z dobrego serca” Rydla, „Pomyłka pana Lambineta” i dwa monologi). Początek o godzinie 7 wieczór.

Nasze pocztę. Mieszkańcy ulicy Zielonej skarżą się, że doręczają im listy dopiero między godziną 11 a 12 w południe. Ponieważ w ulicy Zielonej mieszkają przeważnie kupcy, którym bardzo zależy na wcześniejszym doręczeniu pocztę, przeto na tej drodze uprasza, aby dyrekcja poczt w tą sprawę wzięła pod uwagę i zapobiegała na przyszłość tak późnemu doręczeniu listów.

Z Podgórze. Dnia 11 b. m. odbędzie się w sali „Sokoła” w Podgórzu koncert spacerowy, urządzony staraniem i siłami orkiestry i chóru „Sokoła” podgórskiego. Początek o godzinie 3 po południu.

Z kragu. Zamach rewolwerowy. Z Białej otrzymaliśmy wczoraj następujący telegram: Tomasz Fiszer, 22 letni student, pochodzący z Królestwa, strzelił wczoraj wieczór z rewolweru do swojej kochanki, 19-letniej Zofii Hładzikówny i zranił ją ciężko.

Lis i, 6 grudnia. (Obchód grunwaldzki). Ku uczczeniu pamięci rocznicy grunwaldzkiej urządzono grono nauzycielskie tutejszej szkoły ludowej dnia 3 grudnia patriotyczną uroczystość. Po nabożeństwie, odprawionem przez miejscowego katechetę, ks. Macieja Jacaszka, zgromadziła się młodzież z wielu rodzicami w budynku szkolnym na poranek, obejmujący: słowo wstępne, wypowiedziane przez kierownika szkoły, p. Stanisława Niedzielskiego, śpiewy i deklamacje dźwiętu szkolnej.

Wczorajem rzeźbił i barwie oświetlony budynek szkolny wyróżniła się od otoczenia. W sali szkolnej zgromadziła się niemal cała inteligencja miejscowa i obywatelstwo na drugie przedstawienie. Na tę uroczystość przybyło także wiele gości z okolicy. Dzieci wywiązały się ze swoich ról ku ogólnemu zadowoleniu, a niektóre punkta programu były gorąco oklaskiwane.

W klubie pocztowym. W poniedziałek obchodzono w Klubie pocztowym tradycyjny wieczór św. Mikołaja, przy którym udział wzięli i ich rodzice. Amatorzy przedstawili zupełnie nowy, przez p. St. Gadomskiego ułożony, bardzo efektowny obraz sceniczny p. t. „Wspomnienie o św. Mikołaju”.

Wspomnienie. W poniedziałek o godz. 13 b. m. o godzinie 4 po południu w sali obrad Izby handlowej i przemysłowej. Na porządku dziennym: Sprawozdanie prezydium z czynności Izby za czas od ostatniego posiedzenia.

Wspomnienie. W poniedziałek o godz. 13 b. m. o godzinie 4 po południu w sali obrad Izby handlowej i przemysłowej. Na porządku dziennym: Sprawozdanie prezydium z czynności Izby za czas od ostatniego posiedzenia.

Wspomnienie. W poniedziałek o godz. 13 b. m. o godzinie 4 po południu w sali obrad Izby handlowej i przemysłowej. Na porządku dziennym: Sprawozdanie prezydium z czynności Izby za czas od ostatniego posiedzenia.

Wspomnienie. W poniedziałek o godz. 13 b. m. o godzinie 4 po południu w sali obrad Izby handlowej i przemysłowej. Na porządku dziennym: Sprawozdanie prezydium z czynności Izby za czas od ostatniego posiedzenia.

Wspomnienie. W poniedziałek o godz. 13 b. m. o godzinie 4 po południu w sali obrad Izby handlowej i przemysłowej. Na porządku dziennym: Sprawozdanie prezydium z czynności Izby za czas od ostatniego posiedzenia.

Wspomnienie. W poniedziałek o godz. 13 b. m. o godzinie 4 po południu w sali obrad Izby handlowej i przemysłowej. Na porządku dziennym: Sprawozdanie prezydium z czynności Izby za czas od ostatniego posiedzenia.

Wspomnienie. W poniedziałek o godz. 13 b. m. o godzinie 4 po południu w sali obrad Izby handlowej i przemysłowej. Na porządku dziennym: Sprawozdanie prezydium z czynności Izby za czas od ostatniego posiedzenia.

Wspomnienie. W poniedziałek o godz. 13 b. m. o godzinie 4 po południu w sali obrad Izby handlowej i przemysłowej. Na porządku dziennym: Sprawozdanie prezydium z czynności Izby za czas od ostatniego posiedzenia.

Wspomnienie. W poniedziałek o godz. 13 b. m. o godzinie 4 po południu w sali obrad Izby handlowej i przemysłowej. Na porządku dziennym: Sprawozdanie prezydium z czynności Izby za czas od ostatniego posiedzenia.

Wspomnienie. W poniedziałek o godz. 13 b. m. o godzinie 4 po południu w sali obrad Izby handlowej i przemysłowej. Na porządku dziennym: Sprawozdanie prezydium z czynności Izby za czas od ostatniego posiedzenia.

Wspomnienie. W poniedziałek o godz. 13 b. m. o godzinie 4 po południu w sali obrad Izby handlowej i przemysłowej. Na porządku dziennym: Sprawozdanie prezydium z czynności Izby za czas od ostatniego posiedzenia.

Wspomnienie. W poniedziałek o godz. 13 b. m. o godzinie 4 po południu w sali obrad Izby handlowej i przemysłowej. Na porządku dziennym: Sprawozdanie prezydium z czynności Izby za czas od ostatniego posiedzenia.

Wspomnienie. W poniedziałek o godz. 13 b. m. o godzinie 4 po południu w sali obrad Izby handlowej i przemysłowej. Na porządku dziennym: Sprawozdanie prezydium z czynności Izby za czas od ostatniego posiedzenia.

Wspomnienie. W poniedziałek o godz. 13 b. m. o godzinie 4 po południu w sali obrad Izby handlowej i przemysłowej. Na porządku dziennym: Sprawozdanie prezydium z czynności Izby za czas od ostatniego posiedzenia.

Wspomnienie. W poniedziałek o godz. 13 b. m. o godzinie 4 po południu w sali obrad Izby handlowej i przemysłowej. Na porządku dziennym: Sprawozdanie prezydium z czynności Izby za czas od ostatniego posiedzenia.

Wspomnienie. W poniedziałek o godz. 13 b. m. o godzinie 4 po południu w sali obrad Izby handlowej i przemysłowej. Na porządku dziennym: Sprawozdanie prezydium z czynności Izby za czas od ostatniego posiedzenia.

Wspomnienie. W poniedziałek o godz. 13 b. m. o godzinie 4 po południu w sali obrad Izby handlowej i przemysłowej. Na porządku dziennym: Sprawozdanie prezydium z czynności Izby za czas od ostatniego posiedzenia.

Wspomnienie. W poniedziałek o godz. 13 b. m. o godzinie 4 po południu w sali obrad Izby handlowej i przemysłowej. Na porządku dziennym: Sprawozdanie prezydium z czynności Izby za czas od ostatniego posiedzenia.

Wspomnienie. W poniedziałek o godz. 13 b. m. o godzinie 4 po południu w sali obrad Izby handlowej i przemysłowej. Na porządku dziennym: Sprawozdanie prezydium z czynności Izby za czas od ostatniego posiedzenia.

Wspomnienie. W poniedziałek o godz. 13 b. m. o godzinie 4 po południu w sali obrad Izby handlowej i przemysłowej. Na porządku dziennym: Sprawozdanie prezydium z czynności Izby za czas od ostatniego posiedzenia.

Wspomnienie. W poniedziałek o godz. 13 b. m. o godzinie 4 po południu w sali obrad Izby handlowej i przemysłowej. Na porządku dziennym: Sprawozdanie prezydium z czynności Izby za czas od ostatniego posiedzenia.

Wspomnienie. W poniedziałek o godz. 13 b. m. o godzinie 4 po południu w sali obrad Izby handlowej i przemysłowej. Na porządku dziennym: Sprawozdanie prezydium z czynności Izby za czas od ostatniego posiedzenia.

Wspomnienie. W poniedziałek o godz. 13 b. m. o godzinie 4 po południu w sali obrad Izby handlowej i przemysłowej. Na porządku dziennym: Sprawozdanie prezydium z czynności Izby za czas od ostatniego posiedzenia.

Wspomnienie. W poniedziałek o godz. 13 b. m. o godzinie 4 po południu w sali obrad Izby handlowej i przemysłowej. Na porządku dziennym: Sprawozdanie prezydium z czynności Izby za czas od ostatniego posiedzenia.

Wspomnienie. W poniedziałek o godz. 13 b. m. o godzinie 4 po południu w sali obrad Izby handlowej i przemysłowej. Na porządku dziennym: Sprawozdanie prezydium z czynności Izby za czas od ostatniego posiedzenia.

Wspomnienie. W poniedziałek o godz. 13 b. m. o godzinie 4 po południu w sali obrad Izby handlowej i przemysłowej. Na porządku dziennym: Sprawozdanie prezydium z czynności Izby za czas od ostatniego posiedzenia.

Wspomnienie. W poniedziałek o godz. 13 b. m. o godzinie 4 po południu w sali obrad Izby handlowej i przemysłowej. Na porządku dziennym: Sprawozdanie prezydium z czynności Izby za czas od ostatniego posiedzenia.

Wspomnienie. W poniedziałek o godz. 13 b. m. o godzinie 4 po południu w sali obrad Izby handlowej i przemysłowej. Na porządku dziennym: Sprawozdanie prezydium z czynności Izby za czas od ostatniego posiedzenia.

Wspomnienie. W poniedziałek o godz. 13 b. m. o godzinie 4 po południu w sali obrad Izby handlowej i przemysłowej. Na porządku dziennym: Sprawozdanie prezydium z czynności Izby za czas od ostatniego posiedzenia.

Wspomnienie. W poniedziałek o godz. 13 b. m. o godzinie 4 po południu w sali obrad Izby handlowej i przemysłowej. Na porządku dziennym: Sprawozdanie prezydium z czynności Izby za czas od ostatniego posiedzenia.

Wspomnienie. W poniedziałek o godz. 13 b. m. o godzinie 4 po południu w sali obrad Izby handlowej i przemysłowej. Na porządku dziennym: Sprawozdanie prezydium z czynności Izby za czas od ostatniego posiedzenia.

Wspomnienie. W poniedziałek o godz. 13 b. m. o godzinie 4 po południu w sali obrad Izby handlowej i przemysłowej. Na porządku dziennym: Sprawozdanie prezydium z czynności Izby za czas od ostatniego posiedzenia.

Wspomnienie. W poniedziałek o godz. 13 b. m. o godzinie 4 po południu w sali obrad Izby handlowej i przemysłowej. Na porządku dziennym: Sprawozdanie prezydium z czynności Izby za czas od ostatniego posiedzenia.

Wspomnienie. W poniedziałek o godz. 13 b. m. o godzinie 4 po południu w sali obrad Izby handlowej i przemysłowej. Na porządku dziennym: Sprawozdanie prezydium z czynności Izby za czas od ostatniego posiedzenia.

Wspomnienie. W poniedziałek o godz. 13 b. m. o godzinie 4 po południu w sali obrad Izby handlowej i przemysłowej. Na porządku dziennym: Sprawozdanie prezydium z czynności Izby za czas od ostatniego posiedzenia.

Wspomnienie. W poniedziałek o godz. 13 b. m. o godzinie 4 po południu w sali obrad Izby handlowej i przemysłowej. Na porządku dziennym: Sprawozdanie prezydium z czynności Izby za czas od ostatniego posiedzenia.

Wspomnienie. W poniedziałek o godz. 13 b. m. o godzinie 4 po południu w sali obrad Izby handlowej i przemysłowej. Na porządku dziennym: Sprawozdanie prezydium z czynności Izby za czas od ostatniego posiedzenia.

Wspomnienie. W poniedziałek o godz. 13 b. m. o godzinie 4 po południu w sali obrad Izby handlowej i przemysłowej. Na porządku dziennym: Sprawozdanie prezydium z czynności Izby za czas od ostatniego posiedzenia.

Wspomnienie. W poniedziałek o godz. 13 b. m. o godzinie 4 po południu w sali obrad Izby handlowej i przemysłowej. Na porządku dziennym: Sprawozdanie prezydium z czynności Izby za czas od ostatniego posiedzenia.

Wspomnienie. W poniedziałek o godz. 13 b. m. o godzinie 4 po południu w sali obrad Izby handlowej i przemysłowej. Na porządku dziennym: Sprawozdanie prezydium z czynności Izby za czas od ostatniego posiedzenia.

Wspomnienie. W poniedziałek o godz. 13 b. m. o godzinie 4 po południu w sali obrad Izby handlowej i przemysłowej. Na porządku dziennym: Sprawozdanie prezydium z czynności Izby za czas od ostatniego posiedzenia.

Wspomnienie. W poniedziałek o godz. 13 b. m. o godzinie 4 po południu w sali obrad Izby handlowej i przemysłowej. Na porządku dziennym: Sprawozdanie prezydium z czynności Izby za czas od ostatniego posiedzenia.

Wspomnienie. W poniedziałek o godz. 13 b. m. o godzinie 4 po południu w sali obrad Izby handlowej i przemysłowej. Na porządku dziennym: Sprawozdanie prezydium z czynności Izby za czas od ostatniego posiedzenia.

Wspomnienie. W poniedziałek o godz. 13 b. m. o godzinie 4 po południu w sali obrad Izby handlowej i przemysłowej. Na porządku dziennym: Sprawozdanie prezydium z czynności Izby za czas od ostatniego posiedzenia.

Wspomnienie. W poniedziałek o godz. 13 b. m. o godzinie 4 po południu w sali obrad Izby handlowej i przemysłowej. Na porządku dziennym: Sprawozdanie prezydium z czynności Izby za czas od ostatniego posiedzenia.

Wspomnienie. W poniedziałek o godz. 13 b. m. o godzinie 4 po południu w sali obrad Izby handlowej i przemysłowej. Na porządku dziennym: Sprawozdanie prezydium z czynności Izby za czas od ostatniego posiedzenia.

Wspomnienie. W poniedziałek o godz. 13 b. m. o godzinie 4 po południu w sali obrad Izby handlowej i przemysłowej. Na porządku dziennym: Sprawozdanie prezydium z czynności Izby za czas od ostatniego posiedzenia.

Wspomnienie. W poniedziałek o godz. 13 b. m. o godzinie 4 po południu w sali obrad Izby handlowej i przemysłowej. Na porządku dziennym: Sprawozdanie prezydium z czynności Izby za czas od ostatniego posiedzenia.

Wspomnienie. W poniedziałek o godz. 13 b. m. o godzinie 4 po południu w sali obrad Izby handlowej i przemysłowej. Na porządku dziennym: Sprawozdanie prezydium z czynności Izby za czas od ostatniego posiedzenia.

Niezwykłe przygody aeronautów. O znanej podróży monachijskich aeronautów donoszą dzienniki londyńskie następujące szczegóły: W nocy z niedzieli na poniedziałek na jednej z wysp Orkney koło miejscowości Kirkwall zapukano do drzwi ustronnej willi. Weszli do niej dwaj mężczyźni i zapytali, czy się znajdują w Anglii. Otrzymawszy potwierdzającą wiadomość, opowiadali, że dostali się tam balonem i szli, że znajdują się w Szwecji. Dopiero zorientowali się, odczytawszy na drzewiach willi wyraz angielski. Właściciel willi przyjął gościnnie tak niezwykłych turystów, którzy byli za błocon i przemoczeni, a na twarzy mieli ślady krwi.

Byli to monachijscy aeronauci Distler i Jördens, którzy z trzecim towarzyszem, nazwiskiem Metzger, wzniesli się balonem w powietrze i mieli zamiar wylandować bądź w Szwajcarii, bądź w południowej Francji. Spostrzegli wkrótce, że balon płynął w innym kierunku. Aby się zorientować, opuścili nieco balon. Ku zdumieniu ich balon uderzył o wodę. Potężna fala morska przeleciała nad łodzią i porwała z sobą Metzgera.

Balon, mając mniejsze obciążenie, wznosił się w górę i płynął przez cały dzień ponad morzem na wysokości 100 do 350 metrów. Czasem, gdy wiatr na chwilę rozerwał opońkę mgły, widzieli aeronauci pod sobą okręty. Wszystkie sygnały, dawałe z balonu, były bezskuteczne. Pożną nocą ujrzeli podziemi światła nieruchome, z czego wywnioskowali, że się znajdują nad lądem. Distler otworzył wentyl dla wypuszczenia gazu. Ale znowu balon uderzył o wodę i tylko szybkie wyrzucenie balonu uratowało balon od opadnięcia na fale. Balon płynął dalej w powietrzu, ale stracił tyle gazu, iż wkrótce zaczął opaść i wnet balon uderzył o ziemię. Distler i Jördens, wyskoczywszy, upadli na rozmołką skutkiem deszczu ziemie. Przez 14 godzin znajdowali się pod groźbą śmierci. Po wylandowaniu szli przed siebie, aż wreszcie dostali się do wspomnianej willi.

Linia powietrzna z Monachium do wysp Orkney, łącząca na północ od Szwecji, gdzie balon wylandował, wynosi 1.600 kilometrów. Obaj podróżnicy wystali do Monachium telegramy o swoim ocaleniu.

Nowe wypadki zatrucia margaryną. Z Berlina telegrafują, że w miejscowości Halver i Hasbe w prowincji nadreńskiej, stwierdzono ponownie kilkadziesiąt wypadków zatrucia margaryną. Władze policyjne porozlepiały teraz przed używaniem margaryny, aż do czasu ukończenia śledztwa w tej sprawie i ogłoszenia jej wyniku.

Nasładowca kapitana z Koepenicku. Sąd praski w Akwigranie skazał na cztery lata więzienia muzyka Eryka Kasla z Berlina, który w mundurze feldfabela pułku gwardyi dopuścił się znacznych oszustw na szkodę wielu kupców i przemysłowców.

Peżar w instytucie Pasteura. Z Paryża donoszą: W filialnym zakładzie instytutu Pasteura w Garches pod Paryżem w nocy zeszłej, który wyrządził wielkie szkody.

Z Paryża donoszą dalej w tej sprawie: Ubiegłej nocy spłonęła tu główna część zakładu Pasteura, w której przechowywano serum przeciw wściekliźnie i anti-dyfteryeczne. Szkoda bardzo znaczna.

Nagroda marynarska. Z Paryża donoszą: Dziennik urzędowy zamieszcza ogłoszenie ministerstwa wojny, że nieznanymi ofiarodawcami przeznaczony 100.000 fr. dla tego, kto wynajdzie sposób, w jaki by marynarze odziali podwodnych mgli, w razie katastrofy, ogłosił łodzi i wydostał się cało na powierzchnię morza.

Zderzenie się okrętów. Z Londynu donoszą: Parowiec „Blackburne” zderzył się koło Sheringham z londyńskim okrętem „Roock” i zatonał. Przejadające okręty wyratowały rozbitków, przewożąc ich częścią do Yarmouth, częścią do Grimby.

Tragiczne zabicie w sądzie. Z Aten donoszą: Inspektor departamentu zabytków starożytnych Vicaninos stawiał wczoraj przed sądem śledczym pod zarzutem frymrycjanstwa dyplomata uniwersyteckiego. Podczas przesłuchania zranili Vicaninos ciężko sędziego, poczem odebrał sobie życie wystrzałem z rewolweru.

Nowe oszustwa w sprawie spadku po księciu Ogińskim w Petersburgu aresztowano małżonków Gajdaburowów w pod zarzutem kradzieży dzieł w celu następnego wymuszania okupów, względnie w celu oszustw spadkowych. Jakkolwiek Gajdaburowowie żyją z sobą dopiero od lat osmiu, znaleziono u nich dwunastu okupów, których po dają jako swoich synów. Gajdaburowowa twierdzi, że jest nieślubną córką zmarłego księcia Ogińskiego i jako taka jedynie legalna spadkobierczynią jego majątku. Dla udowodnienia swoich praw przedłożyła ona — jak zapewnia — własnoręczny testament księcia, zapisujący jej cały majątek. Sprawa ta budzi w Petersburgu wielką sensację, istnieje bowiem podejrzenie, że Gajdaburowowa działała w porozumieniu z pewnymi wysoko postawionymi osobistościami.

Burza na morzu. Z Tangeru donoszą: Dwie hiszpańskie łodzie rybackie zatoniły z powodu burzy na pęknięciu morza koło Larache. Zatonięło 16 ludzi.

Złoto w południowej Afryce. Jak donoszą z Johannesburga, wiedeńscy urzędnicy obliczyli wydobytą w Transwale w ciągu roku 1909 i w pierwszych trzech kwartałach roku bieżącego ilość złota przedstawia wartość 690 milionów koron.

Natan Friedrich, wspólnik znanej firmy spedycyjnej „Friedrich, Langer & Nadcl”, zmarł w Krakowie po krótkich cierpieniach, przeżywszy lat 58. 8890

Dar Grunwaldzki. Do administracji „Nowej Reformy” złożyli: Joanna Janina C. 10 koron. Na pomnik T. Kościuszki złożyli uczniowie I klasy II szkoły realnej 6 kor.

Składki. Dla Tow. Szkoły Ludowej złożył Al. Re. z S. 30 k., zebrane podczas zebrań 3 b. m.

Mianowania i przeniesienia. Lwowski wyższy sąd krajowy zmienił starszego oficjale kancelaryjnego w Poznaniu, Józefa Bańkę, prowdzącym księgi granicowe w Stryju, tudzież starszym oficjalem kancelaryjnym w Warszawie kancelaryjnych: Samuela Hillela Tarkę w Tarnopolu dla Złoczowa i Mejszesa Zwillinga w Bochechowie dla Poleszyna.

Namiestnik przenosił weterynarza powiatowego Mariana Strowskiego z Rawy Ruskiej do Skolego.

Zabawki! Zabawki! Zabawki! poleca najtaniej Stefan Porębski w wielkim wyborze Kraków Rynek 32.

Z krakowskiego obserwatorium. — Dnia 8 grudnia termometr doszedł od + 8,5 do 9,1 C.; — barometr opadał.

Dnia 7 grudnia o godzinie 7 rano stan barometru 757,2 mm., termometru + 2,0 C.; wiatr wschodni-południowo-wschodni.

Repertuar teatru miejskiego im. Słowackiego w Krakowie.

W piątek: „Panna Maliczewska”. W sobotę: „Karykatyry”.

W niedzielę po południu: „Moralność pani Dulskiej”; wieczór: „Karykatyry”.

W poniedziałek: „Prometeusz skowany”. Repertuar teatru ludowego.

W piątek: „Urządźnik” i „Joanna Grudzińska”. W sobotę: „Świat bez mężczyzny”.

W niedzielę po południu: „Obrona Częstochowy”; wieczór: „Świat bez mężczyzny”.

W poniedziałek: „Obrona Częstochowy”. Uniwersytet ludowy im. Adama Mickiewicza w Krakowie, Szewska 16.

W piątek: P. Wilhelm Feldman: Literatura polska w XIX wieku. Z cyklu: Wiek XIX. (IV wykład).

W sobotę: P. Tadeusz Rojek: O Marii Konopnickiej. (II wykład).

Powszechne wykłady uniwersyteckie (w auli i szkoły realnej o godz. 6 w.)

W piątek: Prof. uniw. dr Tadeusz Grabowski: O nieznanych utworach Mickiewicza. (II wykład).

W poniedziałek: Prof. uniw. dr Tadeusz Grabowski: O nieznanych utworach Mickiewicza. (Wykład ostatni).

B. Gabryelska, Krzysztofory Kraków. Wynajmuje i sprzedaje piw-szorstwanych fabryk fortepian, pianina, harmonie i pianole do gotówkę lub na spłaty nawet dwudziestomiesięczne.

Kronika lwowska. Lwów, 9 grudnia.

Obchód ku czci Orzeszkowej i Konopnickiej, urządzonej staraniem stowarzyszeń kobiecych, odbędzie się dnia 11 b. m. w teatrze lwowskim.

Współdziałanie w obchodzie przyjmują najlepsze siły artystyczne. Słowo wstępne wygłosi p. Maryja Jaworska, p. Anna Gościńska odczyta utwór E. Orzeszkowej, a p. Wanda Siemaszka wywodzi poezje Konopnickiej.

Odegraną też będzie przez artystów teatru „Pieśń przetrwana” Orzeszkowej z p. Ireną Trapsą w roli Klary. Obchód zakończy chór techników Piosną Konopnickiej.

Przebudowa gmachu Skarbkowskiego we Lwowie. Fundacja skarbkowska przyjęła propozycję dyr. Hellera co do przebudowy gmachu skarbkowskiego.

Trasę oferty p. Hellera podaliśmy przed paru tygodniami. P. Heller jednak musi uzyskać od obecnych dzierżawców gmachu skarbkowskiego ustępstwo od ich praw dzierżawczych, przystępujących im jeszcze przez lat 25.

Samobójstwo jednorocznego ochotnika. We Lwowie odebrał sobie życie wystrzałem z karabinu jednoroczny ochotnik 19 pułku obrony krajowej, Marian Horowitz, syn notaryusza w Gwoźdźcu.

Powód samobójstwa pozostaje zupełną tajemnicą, aczkolwiek zmarły kilkakrotnie w ostatnich czasach zdradzał wobec kolegów zamiary samobójcze.

W liście pozostawionym do władz wojskowych podał, że powodów nie należy szukać w wojsku, ale że nawet nie służąc wojskowo musiałby sobie życie odebrać.

Repertuar teatru miejskiego we Lwowie. W sobotę po południu: „Uriel Akost”. W wieczór: „Walkiria”.

W niedzielę o godz. 11,1/2 poranek ku czci Marii Konopnickiej Elizy Orzeszkowej; po południu: „Opowieści Hoffmanna”; wieczór: „Noc listopadowa”.

W poniedziałek: „Złoty Ren”.

Wiadomości artystyczne, naukowe i literackie.

Odezwa Komisji literackiej akad. umiejęt. Komisja dla dzieł literatury i oświaty w Polsce, tzw. komisja literacka akademii umiejętności w Krakowie, ma zamiar wydać dokładny spis wszystkich bibliotek i archiwów publicznych i prywatnych, znajdujących się na ziemiach, które przed 1772 r. państwo polskie stanowiły, oraz istniejących gdzieś indziej, lecz zawierających w znacznej części rzeczy polskie lub będących w rękach polskich.

Spis ten ma zastąpić przestarzały i pod wielu względami już niedostateczny „Wiadomość historyczno-statystyczną o znakomitszych bibliotekach i archiwach publicznych i prywatnych... w Królestwie Polskim, Galicyi, W. Ks. Pozn. i zach. guberniach Państwa rosyjskiego...”, ułożoną przez Franciszka Radziwiłłowskiego (Kraków 1875).

Poządane są tedy treściwe informacje o bibliotekach i archiwach rządowych i prowincjonalnych, urzędów i innych organizacji państwowych, wszelkich instytucji duchownych wszystkich wyznań i narodowości, kościołów, cerkwi, synagog, gmin wyznaniowych itd., miejskich, gminnych, szkół wszelkiego stopnia, zakładów i towarzystw naukowych, literackich i artystycznych — oraz i przedewszystkiem informacje o bibliotekach i archiwach rodzinnych i prywatnych. Wszyscy właściciele i kierownicy bibliotek i archiwów, tudzież miłośnicy nauki i literatury proszeni są o łaskawe nadsyłanie wiadomości pod adresem: Dr Józef Korzeniowski, sekretarz komisji literackiej, akademii umiejętności, Kraków. Wszystkie pisma polskie proszone są o przedrukowanie tej odezwy.

Konkurs architektoniczny. „Koło architektów polskich we Lwowie” rozpisuje konkurs dla architektów krajowych na szkice gmachu dla filii przaskiego Banku kredytowego, który ma stanąć u zbiegu ulic Karola Ludwika i Jagiellońskiej we Lwowie.

Projektuje szkielet w skali 1:200 mając obejmować 6 planów, dwie fasady, przekrój i widok perspektywiczny. Termin złożenia lub wysłania prac zamiejscowych oznacza się na dzień 15 stycznia 1911 roku.

Za względnie najlepsze projekty wyznacza się dwie nagrody: 1-sza 2000 K, 2-ga 1000 koron. Sąd konkursowy stanowią: a) wybrani przez „Koło architektów”: Lewiński Zbigniew, architekt; dr Obmiński Tadeusz, prof. politechniki; Osinski Marian, docent politechniki; Rawski Wincenty, architekt cywilny; Sadowski Władysław, prof. politechniki. Jako zastępcą: Broniewski Alfred, st. inż. namiestnictwa. b) Ze strony Banku: Bonblik Karol, architekt; Epler Karol, wiceprezydent m. Lwowa; Reininger Juliusz, radca bud. i Zacharyewicz Alfred, radca bud. Warunki i program konkursu wraz z planem sytuacyjnym można otrzymać w lokalu „Koła architektów polskich we Lwowie” ulica Zimorowicza 9.

Katastrofa budowlana.

Kraków, 9 grudnia.

Wczoraj około godz. 10 w nocy w ul. Smoleńskiej dał się słyszeć ogłuszający huk, który, jak skonstatowano, pochodził z gmachu budującego się tam Muzeum techniczno-przemysłowego. Mieszkańcy zdali sobie natychmiast z tego sprawę, że wewnątrz gmachu Muzeum nastąpiła jakaś katastrofa i zawezwali straż pożarną. Istotnie pogotowie straży, przybywszy na miejsce, skonstatowało za walenie się części oficyn gmachu muzealnego. — Gmach ten trzy-piętrowy, którego front stanął przy ulicy Smoleńskiej i z jednej strony przytyka do szkoły ludowej, z drugiej zaś do realności pp. Skubów, posiada również trzypiętrową oficynę, widzialną od ulicy Wolskiej.

Te oficyny właśnie runęły od dachu do parteru. Przyczyną katastrofy była, jak mówią, wadliwa konstrukcja dachu, gdyż, jak slychać od osób, zamieszkałych obok budującego się gmachu, najpierw słyszano odgłosy huk dachówek i łomot drzewa. Prawdopodobnie więc pod naporem belek i dachówek runęła ściana, porywając za sobą sufity. Sufity te, o konstrukcji betonowo-żelaznej, pod naporem belek, dachówek i cegieł ściany rozpadły się w drobne kawałki. Ściana zewnętrzna opadła na podwórze i zawałiła go kupą gruzów. Szerokość rozpadliny sięga na osiemnaście metrów długości.

Gmach ten, z zewnątrz zupełnie już gotowy, wykończono wewnątrz. Ponieważ katastrofa wydarzyła się w nocy i wewnątrz gmachu, w dniu świątecznym, więc nie było przy budowie nikogo, przeto żadnych ofiar w ludziach nie ma.

Równocześnie z przybyciem straży pożarnej znaleźli się także na miejscu katastrofy wiceprezydenci miasta Szarski i Sare i dyrektor policji dr Flatau.

Gmach Muzeum techniczno-przemysłowego buduje, jak wiadomo, gmina miasta Krakowa. Budowę prowadzi radca Stryjeński, a robotami murarskimi kierują pp. Wilczyński i Kramarczyk.

Gmach Muzeum przemysłowego buduje się od dwóch lat i pod jesień tego roku doprowadzono go pod dach. Piękny kompleks budynków o froncie dwudziestu pięciu metrów i dwóch tylnych skrzydłach, będzie jednym z najpiękniejszych gmachów miejskich w Krakowie. Budowa tego gmachu prowadzona była według najnowszych konstrukcji, gdyż sufity robiono z płyt betonowo-żelaznych.

Pierwsza komisja.

Dzisiaj o godzinie 8 rano przybyła na miejsce katastrofy komisja miejsko-policyjna, w której skład wchodził pp.: wiceprezydent Sare, kierownik urzędu budownictwa miejskiego Świerzyński, starsi inspektorzy budownictwa pp. Rzymkowski i Stroka i komisarz policji dr Gulkowski. Komisja zbadała cały budynek i miejsce katastrofy i orzekła, że przyczyną katastrofy było runięcie tylnej części gmachu, co spowodowane zostało wadliwą konstrukcją sufitów betonowo-żelaznych.

Szkodę obliczono na przeszło 100.000 koron. Komisja orzekła, że frontowe skrzydła budynku są bezpieczne i nie grożą zawaleniem.

Około godziny dwunastej w południe zjawiała się dzisiaj na miejscu wypadku komisja sądowno-policyjna złożona z substytutu prokuratora Rosławińskiego, sędziego Barbackiego, protokolanta dr Fargla i komisarza dra Gulkowskiego. Jako zwalcy byli obecni: budowniczy radca Jacek Matusiński i budowniczy Bronisław Müller. Z ramienia miasta nadinspektor bud. Stroka i nadinspektor Rzymkowski. Komisja oglądnęła szczegółowo miejsce katastrofy i zaprotokolowała stan faktyczny.

Proces śpiewaczek.

(Telegramy „N. Reformy” z dnia 9 grudnia.)

Wiedeń. Przed tutejszym sądem cywilnym odbył się proces, wytoczony przez śpiewaczkę Maryę Szymańską przeciw śpiewaczce opery nadwornej p. Cahier, której uczenia była jakiś czas p. Szymańska. P. Cahier wystąpiła się dla niej o stypendya u kilku polskich artystów.

W lecie b. r. bawiła Szymańska u pp. Cahierów w Norwegii. W tym czasie przyszło do sporu między pp. Cahierami a p. Szymańską, która z tego powodu opuściła dom pp. Cahierów.

Pani Cahier zaczęła się wtedy starać o ominięcie stypendyów, przynajmniej p. Szymańskiej przez hr. Zamojskiego i innych polskich arystokratów. To było przyczyną do rozprawy.

Przewodniczący rozprawy wytknął p. Cahierowej niewłaściwość jej postępowania i zaznaczył, że powinna ona zamieścić starań, składających p. Szymańskiej.

P. Cahierowa oświadczyła, że uczyni to, jeżeli p. Szymańska ją przeprosi.

P. Szymańska przeprosiła ją, poczem skarga została cofnięta.

Telefoniczne i telegraficzne wiadomości „Nowej Reformy” z dnia 9 grudnia.

Anarchiści w Pradze.

Praga. Do tutejszego sądu garnizonowego przewieziono dwóch wojskowych, aresztowanych pod zarzutem agitacji anarchistycznej i antywojskowej. Jednym z aresztowanych

jest inżynier Borek zajęty w arsenale w Pola drugim jednoroczny Karl ze Stanisławowa. Rewizya, przedsięwzięta w mieszkaniach obu aresztowanych, wydała obciążające ich rezultaty. Obaj aresztowani należeli do rozwiązanego niedawno klubu anarchistów pod nazwą „Młodzi”.

Ustąpienie Coudenhovego.

Praga. Namiestnik hr. Coudenhove w najbliższym czasie ustąpi. Jego następcą ma już być zamianowany.

Nowy ambasador austriacki w Paryżu.

Wiedeń. Nominacya dotychczasowego ambasadora austriackiego przy Watykanie hr. Szecseny, na ambasadora austriackiego w Paryżu, jest już dokonana.

Paryż. Ag. Havasa donosi, że rząd francuski udzielił już aprobaty na nominacyę hr. Szecseny ambasadorem austro-węgierskim w Paryżu.

Budżet węgierski.

Budapeszt. Szef sekcji w ministerstwie wojny generał Hoffmann konferował wczoraj dłuższy czas z węgierskim ministrem skarbu Lukacsem w sprawie wyrównania różnic co do wspólnego budżetu wojskowego.

Jan Orth zmarł.

Rzym. „Tribuna” donosi: W. ks. Toskańska Alicya oświadczyła, że poszukiwany od wielu lat Jan Orth zmarł nie dawno w jednym z sanatoryjów, w którym od szeregu lat bawił.

Wyniki wyborów w Anglii.

London. Do godziny 2 w nocy wybranych było 147 liberałów, 193 unionistów, 29 członków partii robotniczej, 45 wołenników Redmonda, 5 O'Briena. Minister Churchill został ponownie wybrany. Między wybranymi znajduje się także prezydent partii robotniczej Barnes.

Zamach na pociąg.

Paryż. W pobliżu stacji Feyzin na linii Lądun-Marsylia, strajkujący robotnicy kolejowi wykonali zamach na pociąg luksusowy. Chcieli oni spowodować jego wykołeczenie. Czynniki prowadzącego lokomotywę maszynisty, który z wczesną dostrzegł przeszkodę na torze, zapobiegła katastrofie.

Ungern-Sternberg.

Petersburg. Zasądzony na 4 lata robót przymusowych bar. Ungern-Sternberg wniosł do cesarza prośbę o zamianę tej kary na zesłanie na osiedlenie.

Niekompletne kolegium kardynalskie.

Rzym. Wskutek zgonu kardynała Segni liczba wakujących stanowisk kardynalskich wzrosła do dwudziestu.

Car na Bałkanach.

Belgrad. „Politika” donosi: W roku 1911 przybędzie car do Belgradu.

Królowicz grecki w Bułgarii.

Belgrad. Według doniesień tutejszych dzienników przybędzie w tym tygodniu do Sofii królowicz grecki w sprawie konwencji grecko-bułgarskiej.

Goltz o Turcyi.

Berlin. Generał Goltz miał tu wczoraj wykład o młodej Turcyi. Między innymi wskazał generał Goltz na to, że w Turcyi panuje wielkie niezadowolenie a partya staroturecka zanika jednak zupełnie.

Cholera.

Salonika. Z pośród 140 świeżo zaciężnych żołnierzy, którzy dnia 4 b. m. przybyli z Adryanopola i trzymali byli w kwarantannie, zachorowało czterech na cholera i zmarło. Pozostali żołnierzy ściśle izolowano.

Paryż. Senat przyjął uchwalony już przez Izbę deputowanych kredyt 5,800,000 franków dla powozian. Senat przyjął dalej wniosek, wyrażający pochwałę żołnierzom, którzy walczyli w okregu Wadaj i sympatyę dla rdzin poległych. Imieniem rządu poparł ten wniosek minister sprawiedliwości.

Po zamknięciu numeru.

Kraków, 9 grudnia.

† Karol Czezc. Wczoraj koło godziny 5 wieczorem przy ulicy Wiśniej zasłabł nagle s. p. Karol Czezc, marszałek powiatu wielickiego i poseł na Sejm krajowy. Wezwane pogotowie ratunkowe zabrano do karetki ciężko chorego, który jednak w drodze do szpitala zmarł. — Jako powód śmierci podają lekarze udar serca.

Sekcya ekonomiczna. We środę odbyło się posiedzenie sekcji ekonomicznej Rady m. Krakowa, pod przewodnictwem radcy m. Beringera. Sekcya obradowała nad budżetem miejskim na rok 1911 i uchwaliła wszystkie te działy budżetu, które odnoszą się do gospodarki majątkiem gminy, a mianowicie część działu I i II, część działu V, IX, XI i dział XIV.

Wiadomości osobiste. Bawi w Krakowie p. Józef Handek z Wiednia, członek wydziału dolnoaustriackiego Związku turystycznego i redaktor czasopisma „Reise und Sport”. Publicysta niemiecki przybył do naszego miasta jako delegat redakcji, w celu zebrania materyałów do Krakowie dla celów turystycznej propagandy i nawiązał stosunki z tutejszymi instytucjami, jak: „Związek turystyczny”, „Tow. Miłośników Krakowa” i „Tow. upiększenia m. Krakowa”.

Morderstwo. Jurek Lis doniósł policji krakowskiej, że Samuel Wdowiński 23 lat z Człobozyc, czeladnik plekarski, zamordował w celach rabunkowych dnia 5 września b. r. w Bronowicach gub.

Kieleckiej Mojżesza Lisa, 21 lat liczącego, żonatego i zabrawszy 300 rubli, zbiegł. Jako współnika morderstwa podaje Jurek Lis Szmula Piłę 24 lat liczącego z Wodzisławia.

Zwłok zamordowanego nie odszukano dotąd, ale wieszniacy stuzeli w noc krytyczną krzyk i pomoc o ratunek. Rano zobaczono cały dom Mojżesza Lisa splądrowany i kałużę krwi na podłodze.

Piła miał uciec się do Krakowa w tych dniach; jest on także ścigany za mord na osobie wachmistrza żandarmerji.

Szumel Wdowiński jest to sama osobistość, którą aresztowano przed kilku dniami w Krakowie i osadzono w aresztach sądu karnego za sprzedaż swojej żony.

Oszustwo na wielką skalę. Wczoraj aresztowano w jednej z kawiarni krakowskich Helenę Czerwińską, podającą się za Bochniewiczową 24 lat z Białej, matkę trojga dzieci. Była ona podejrzana o wielkie oszustwa i wyłudzenie pieniędzy wspólnie z narzeczonym Henrykiem Jarockim z Żółkwi. Mieszkał oni w Żółkwi, a za pomocą odesw, pisanych na maszynie, wyłudzała pieniądze od licznych stowarzyszeń i majątnych ludzi. Podawała się ta para za ginących z głodu i obarczonej liczną rodziną. Doręczano do każdego takiego listu anons o nędzy, zamieszczony swojego czasu w „Wieku Nowym”.

Czerwińska obchodziła klaszory i domy magnackie, powołując się na protekty poprzednich. Tym sposobem uzyskiwała dużo pieniędzy, za które żyli bardzo wesoło w miejscu zamieszkania w Żółkwi. Przy aresztowanej znaleziono dużo przekazów pocztowych na większe kwoty, które nadsyłał im latwoierni ludzie. Za Jarockim wdrożono poszukiwania, gdyż prócz tych oszustw popełnił on przed laty inne.

Kradzież. Wczoraj skradziono Marciniowi Kołodziejowi, zamieszkałemu w Podgórzu, przy ulicy Rętkawka 31, zegarek ze złotym łańcuszkiem, wartości kilkudziesięciu koron. Jako sprawcę kradzieży podaje Kołodziej Franciszka Drapalę, 25 lat liczącego, z Godowa, gubern. lubelskiej, a przynależnego do Lipnicy w pow. kolbuszowskim. Przy rewizji u Drapali znaleziono dużo rzeczy, pochodzących z kradzieży, jak: futro muskie, mandolinę w futerale, zegarek, rower i w. i. Złodzieja umieszczono w aresztach policyjnych, a rzeczy przeniesiono do depozytów policyjnych.

Z Warszawy. (Obchód w kolonii austro-węgierskiej i zapis. Narady bandyckiej. Kary prasowe).

— Kolonia poddanych austro-węgierskich w Warszawie obchodziła w tych dniach 63-lecie wstąpienia na tron ces. Franciszka Józefa. Dla uczczenia tej rocznicy państwo Janostwo Orszagowie, znani przemysłowcy warszawscy, złożyli 14.000 rb. na świeżo otwarty przytułek dla starców Tow. austro-węgierskiego, a p. Ludwik Schuster ofiarował 3000 koku kw. placu w Mokotowie na tenże cel. Nieruchomość, mieszcząca przytułek dla starców Tow. austro-węgierskiego pomocy, nabyto niedawno za 20.000 rb., ofiara pp. Orszagów oczyściła zupełnie jej hipotekę. Tow. austro-węgierskie pomocy składa się obecnie ze 160 członków różnych narodowości, udziału zapanogi i utrzymuje w przytułku kilku starców. Tow. istnieje od lat 10.

— Powrotna fala bandytyzmu, — która na czas jakiś, zdawało się, uciechła — występuje w formie coraz groźniejszej. Oprócz niezliczonej ilości drobniejszych napadów bandyckich, notowanych co dzień w policji, co onia prawie wydarza się w mieście naszym napady, które zuchwałstwem wykonawca grozą przejmują. W ciągu ostatnich dwóch dni kromki policyjne zanotowały aż trzy groźne napady z bójkami na ulicach miasta, a mianowicie na Zabkowskiej, Twardziej oraz na Pradze pod fabryką „Labor”. Wczoraj znowu podobny napad zdarzył się na ul. Smolej o godz. 9 wieczór. Trzech bandytów zatrzymało wchodzących do sieni jednego z domów, panią A. D. i przyłożywszy jej rewolwer do skroni, zażądali wydania portmonetki. Na widok zbliżających się przechoźni bandyci wyrwali ofierze torbę i umknęli. Jednego ze sprawców policjant schwył.

Przez dobę ubiegłą policja aresztowała w tej sprawie 8 podejrzanych osobników, z powodu jednak trwania dochodzenia, wina ich ustaloną jeszcze nie została. W zdrowiu obu ofiar zbrodni czego napadu, pp. Grzybowski i Tymisńskiego, zaszło pewne polepszenie, tak, że lekarze nie tracą już nadziei uratowania ich obu.

— Redakcja „Słowa” skazana została na 200 rb. kary za zamieszczenie listu Cazinia p. t. „Głos Francuza w odpowiedzi p. Aleksiejewowi”.

„Dziennik Powszechny” skazany został na 200 rb. kary za artykuł przeciw postowi Aleksiejewowi.

Z Warszawy donoszą: Straszny dramat rodzinny rozegrał się onegdaj w nocy w mieszkaniu inżyniera Witolda Ostafiińskiego, przy ulicy Pięknej. Około godziny drugiej nad ranem w mieszkaniu usłyszano dwa strzały. Okazało się, iż Ostafiiński wystrzelał z rewolwera zranit ciężko w głowę matkę swoją, 66-letnią Eugenię, z którą mieszkał, następnie zaś strzelił do siebie. Padł trupem na miejscu. Ranioną Eugenię Ostafiiński przewieziono do szpitala Dzieciątkła Jezus. Stan jej jest bardzo groźny.

Ostafiiński pozostawił list, zaadresowany do władz sądowych, w którym oświadcza, że rozstrój nerwowy nie pozwolił mu zarobkować i skłonił go do samobójstwa, a ponieważ i matki nie chciał zostawić na lasce losu, więc ją również pozbawia życia.

Przerwa w ruchu kolejowym. Z Berna telegrafują: Na linii kolejowej Berno—Przerów został uszkodzony tor kolejowy na przestrzeni 200 metrów, między Lund a Wiczowem, z powodu usunięcia się ziemi.

Ruch osobowy odbywa się przez przesłanie, a towarowy jest wstrzymany. Naprawa toru potrwa kilka dni.

Z Rady państwa.

(Telegramy „N. Reformy” z dnia 9 grudnia.)

Wiedeń. Dziś rozpoczęło się w Izbie posłów pierwsze czytanie ustawy o bankowej. Przemawiali posłowie: Holy i Wittek.

Rokowania kanałowe.

Wiedeń. Prezes Koła Polskiego dr Głębicki, w myśl Koła rozpoczął z rządem i stronictwami rokowania w sprawie kanałowej. Jak slychać, stronictwa niemieckie zamierzają wobec stanowiącej postawy Koła zająć się w najbliższym czasie sprawą kanałową i starać się o porozumienie z Kołem polskim. Stronictwa niemieckie są przekonane, że za-

spokojenie życzeń Koła w tej sprawie przyczyniłoby się znacznie do ulżenia sytuacji parlamentarnej.

Wiedeń. „Koresp. Austria” donosi: Prezes Koła polskiego, dr Głębicki, konferował z przewodniczącym klubu chrześcijańsko-socjalnego w sprawie kanałów.

Dr Głębicki za przeczył, ażeby przy zdaniach Koła o wykonanie ustawy o kanałach miarodajne były inne względy, jak tylko o rzeczone w o. Koło stoi na stanowisku rzeczem i domaga się wykonania ustawy w interesie kraju.

Prezydium partji chrześcijańsko-socjalnej, wskazało na przykry stan finansów państwa, który nie pozwala w obecnej chwili na tak wielkie wydatki.

Oficjalnych narad klubu chrześcijańsko-socjalnych posłów w tej sprawie jeszcze nie było. Dla klubu jednak miarodajnym będzie stan objętywny. O jakimś przedzeniu wobec życzeń polskich niema mowy.

Przeciw nieuczciwej konkurencji.

Wiedeń. Prezydent Izby posłów Pattai urzędował u ministra robót publicznych Ritta przedłożenie ustawy o nieuczciwej konkurencji.

Minister oświadczył, że przedłożenie tej ustawy ulega zwłoczce, z powodu rokowań, jakie trzeba przeprowadzić z rządem węgierskim w tej sprawie.

Wiedeń. Pos. Buzek ogłasza dziś w „N. Fr. Presse” sprostowanie twierdzenia, jakoby w Koło polskim i w Klubie narodowo-demokratycznym oświadczył, że należy się wstrzymać z załatwieniem ustawy bankowej.

Obowiązkowy redaktor i wydawca:

Michał Konopiński.

NADESZŁANE.

Artykuły w tym dziale nie pochodzą od redakcji.

Jedwab Henneberga tylko wprost — czarny, biały i barwny, od K 1-85 za metr, na bluzki i suknie. Przesyłka do domu opłaca i już oclona. Obfity wybór towarów natchemiasz. Fabrykant jedwabiu Henneberg, Zurych. 521 3 8

Dnia 8 grudnia została otwarta i poświęcona restauracja w hotelu Narodowym przy ulicy Poselskiej, vis-à-vis kościoła św. Józefa. Lokal odnowiony. Restaurację prowadzi Jan Suwaj, który kilkanaście lat był płatnikiem w hotelu Saskim. 8891

Dr Zygmunt Lehrfreund otworzył 8851 1 3

Kancelaryę nieruchomości w Krakowie, ulica św. Anny Nr. 9.

ZAKOPANE Nieczuja Jagiellońska 10 pensjonat Stanisławy Benoni (dawniej pensjonat dla dzieci), otwarty cały rok. Korytka zsyonane dla dzieci, otwarte cały rok. Korytka zsyonane, podłogi wysłane linoleum. Terasa siopalanie, podłogi wysłane linoleum. Terasa siopalanie. Ceny począwszy od 5 kor. 8610 5-5

Pension Liliana od 7 kor Zakopane. Otwarty cały rok. Telefon 8760 3-5

Zakład wodoleczniczy

Dra Andrzeja Chramca Zakopane.

Otwarty cały rok. Osobny stół dyetetyczny Cena z całym utrzymaniem od 8 kor. 7868 30 30

Kursa telegraficzne.

Wiedeń, 9 grudnia. (Giełda południowa.) Marki 117,55. Renta austriacka 93,50. Renta koronowa węgierska 92,05. Akcje anst. zakł. kred. 670,75. Akcje węg. zakł. kred. 863,—. Akcje Anglobanku 317,—. Akcje Unibanku 642,50. Akcje Bankverein 555,50. Akcje Länderbanku 635,—. Akcje kolei państwowych 751,75. Lombardy 120,75. Akcje fabryki bron 740,—. Akcje tytoniowe 0,—. Alpeiny 771,25. Rima-Muranyi 674,—. Akcje praskiego Tow. żelaznego 2614,—. Losy tureckie 259,50. Ruble 254,25. Akcje galic. Banku hipotecznego 0,—.

Uspokojenie: spokojne. Berlin, 9 grudnia. (Giełda poranna.) Akcje kredytowe 210,62. Tow. dyskontowe 193,37. Uspokojenie: spokojne.

Giełda warszawska.

